SKAL MAN HAVE PLADSBILLET?

Af Nanna Plechinger Tüchsen

/ = afbrydelse

***Kursiv* = gengivelse af anden situation**

___ = regi

PERSONGALLERI

PERSONER VI SER OG HØRER:

ALLAN, slut 50'erne/start 60'erne, førtidspensionist og morfinafhængig.

PERSONER ALLAN TALER MED, MEN SOM VI IKKE SER ELLER HØRER:

LONE, start 50'erne, ALLANs lillesøster

HELENA, slut 50'erne, ALLANs eks-kone og JONAS' mor.

KYLLING, start 50'erne, ALLANs fætter, evig hangaround, har lånt penge til sønnen

LEIF STRANDBERG, midt 50'erne, rocker, har lånt penge til sønnen

JONAS, start 30'erne, misbruger og ALLAN og HELENAs søn.

ØVRIGE PERSONER ALLAN TALER OM, MEN IKKE TALER MED:

MARGRETHE, SØNNENs kæreste, der begik selvmord.

TORBEN, ALLANs barndomsven og JONAS' tidligere lærermester, dræbt af SØNNEN.

OBELIX, ALLANs marsvin

BANKANSAT, lettere sticky

STED

En togvogn.

1.

En mand, ALLAN, kommer ind i en togvogn. Han taler i telefon.

ALLAN

Det er ti år siden, jeg har kørt med tog. Skal man have plads-billet?

Nej okay. Jeg spørger lige:

Til de andre passagerer

Undskyld, skal man have pladsbillet?

Hvis man gerne vil sove?

Så må de smide mig væk.

Tager telefonen op igen

Så jeg tilbage. Nej, jeg styrtede rundt og kunne ikke finde et hotel, var tre forskellige steder, hvor fanden skal jeg sove? Fik ham det sidste sted til at slå op, hvor der var ledigt. Man kunne så få et billigt og dyrt værelse.

Jeg kunne jo være ligeglad med prisen, retten betalte, men man

er vel arbejdsskadet.

700 - jeg overvejede også at stjæle en pude.

Hotel Viktoria. Jeg sov røvelendigt.

Det var ikke derfor. Jeg har sgu prøvet at vidne før. 2 sekunder, Lone

Til de andre passagerer

Er det okay, jeg lægger mig? Har sovet røvelendigt.

I telefonen igen

Hotel Viktoria, de gør noget ud af sig selv, vi har godt set jer, men det er fandme spild af penge at have et bord, der er spraypaintet guld, når man sover så dårligt. Det har jeg også tænkt mig at skrive i min anmeldelse.

De sagde til mig i retten, at jeg skulle opgiv min adresse, så sagde jeg: I kan få mit cpr nummer og så selv tjekke det ud, de psykopater der skal fandme ikke vide, hvor jeg bor.

Hvorfor skal de vide det? Som om det gør en forskel, hvor jeg kommer fra.

De er i gang med at votere.

Forsvaret vil have en behandlingsdom.

Det ved jeg sgu ikke om havde været meget bedre/ han ville få både ben og arme revet af, hvis han kom ud. Det er dér Leif Strandberg kommer ind i billedet. De store drenge, Lone. Det er dem, der er skyld i, at man kører i ring.

Jamen de argumenterede for, at han var syg i hovedet.

Der er ikke nogen kvinder, der vil have en psykopat.

Okay, Margrethe, men se bare på, hvad der skete med hende.

Jeg advarede Torben imod ham

Hvad skal man bruge en narkoman til?

De kunne jo se, at vi havde snakket sammen den aften, og så spurgte ham anklageren, ham dér, jeg har været i kontakt med, hvad vi havde snakket om.

Penge penge penge, det er kræftedme alt han tænker på.

Var det derfor, han ringede?

Ja.

Det var sådan noget, jeg sagde i retten.

Det er jo ikke normalt at snakke om milliarder.

Det sagde jeg til dem i dag. Du og jeg snakker en halvtredser i timen - for et stykke arbejde eller hvad ved jeg ; vi snakker sgu ikke milliarder.

Han troede han var den nye Klaus et eller andet. Han tænkte på at platte systemet for alt og så stikke af fra Danmark.

Det har han sagt til mig, Lone, han ville til Sverige. Hvad fanden skulle han lave i Sverige?

De virkelige nassere, de sidder i skattely. Det har jeg læst et sted. Man bliver nødt til at klippe snoren på et tidspunkt - så de ikke kan malke systemet mere. Så det var dét, jeg gjorde den aften. Klippede snoren. Lagde på.

Og så spurgte de lidt ind til, hvad han skulle bruge pengene

til den aften.

Stoffer

Som en indskudt bemærkning ja og om han havde sagt noget, der kunne indikerer hvad der kom til at ske, men altså, jeg vidste jo ikke noget. Bare at han var helt væk.

Den aften? Han var helt væk. Han spurgte om jeg tog rusmidler.

Udover alkohol? Ja. Jeg tager medicin. For smerterne.

Og så begyndte han at knevre om økosystemet og om Margrethe/ stopper sig selv. Har du fodret Obelix?

Bare en gulerod. Det kan han godt lide.

Aner det ikke. Han skyldte jo halvdelen af verden penge.

… ja og Kylling.

Det bliver godt at komme hjem.

Nej nej, jeg har lige spist et ORDENTLIGT pitabrød, har lige stået i solen og spist pitabrød, og så det snart jul.

Begynder at tage sine sko af

Vidste du godt, at jeg mødte Torben første gang til jul?

Nede på Hovedgaden. Hans mor var frisør, hun havde den der salon inde i byen, hvad var det nu den hed?

Præcis, hvor mor altid blev klippet. Hun havde ellers egen tørrehjelm - det var stort dengang, kan du huske det - i *tørkis* ;

Nej, jeg tror sgu, at den stod i mors og fars soveværelse, men det kan godt være, du har ret.

Den fandtes også i beige, men Torbens mor overbeviste mor om at droppe den til fordel for et five-point-cut, så hendes hår bare skulle lufttørre.

Jojo, det var hende, der overtalte mor til at få det korte hår dér fordi mor ikke kunne høre noget på grund af den der bouffant-frisure, der dækkede hendes ører

Hun klippede mors hår, så hun kraftedme lignede Peggy Moffitt.

Ja, hvad mor manglede af mod derhjemme, fik hun hos Torbens mor

klokken 10 hver lørdag.

Begynder at tage sokkerne af

Kan du ikke huske, hvordan Torben så ud dengang? Han havde gulvmoppe og manglede fem tænder. Han var rebel allerede i en alder af fem, jeg kan tydeligt huske, at han spurgte om jeg kom med i salonen? Mor svarede ja og sådan lærte jeg om Beatles og at sige skråt op til tyranner. Ja, det skulle så bide mig i halen senere hen, det med at sige skråt op, men det vidste Torben så ikke…

Du ved godt, hvor lang tid, jeg har kendt Torben, ik'?

Jeg sagde det til Torben.

Jeg sagde: Han er besat af penge, fordi han er besat af stoffer. Men han tog ham stadig ind.

Hold da op en vabel, jeg har, er du sindssyg. Jeg har helt splittet de sko - gået fra Christianshavn til Istedgade.

Jeg har fandme lånt ham mange penge.

Jeg bliver nødt til at sælge alt hvad jeg har

Så gør du det. Så gjorde han det. Og hvor endte han? På Herberg.

Hvad med lidt frugt - har han fået det Obelix? Kan du ikke skære lidt skiver til ham, Lone, stikke det ind gennem burets tremmer?

Nu sidder jeg og kigger på den vabel igen og bliver helt dårlig.

Jeg siger: når man kigger på den vabel der, får man det helt dårligt.

Sidder og piller i vablen, prøver at finde noget at stikke den med.

Det er ikke så slemt i dag, men det er da kun fordi jeg huskede at tage lidt ekstra smertestillende med.

Det er stadig lægerne ved torvet. Lige ved Helena.

Nej, kun siden oktober sidste år, der skiftede jeg.

Det er bare så pisse tidskrævende sådan noget - man skal selv ringe og rykke og sige de skal sende ens mappe til de nye osv. Jeg fatter ikke, at man ikke kan gøre det nemmere.

Nej, jeg gik bare, da jeg havde sagt mit.

Jeg skulle jo nå toget.

Han sad bare og kiggede ned i bordet hele tiden, kunne ikke engang se mig i øjnene. Kunne ikke se nogen i øjnene.

Jamen de sagde sådan noget med, at han var sindssyg i gerningsøjeblikket på grund af stofferne, han påstod ikke at kunne huske noget fordi han havde taget noget, de kunne ligeså godt have sagt: hvad vi vidste i går, det ved vi ikke i dag. Det er fandme farligt den slags.

Så spørg jeg/Så spørg jeg ham, Lone, da han ringer en aften, hvor har du været i aften?

Europa.

Ja. Okay.

Europa. Europa. Europa.

Men han kan ikke huske, at han har sagt det dagen efter.

Nej nej, ikke *den* aften, *én* aften.

Ikke meget, han kiggede som sagt bare ned, men han sagde, han var opvokset i morfinbyen, den slags kan godt pisse mig af, som om det er min skyld, at han har nakket én - igen er det alle andres skyld.

Ja, altså anklageren spurgte:

Er det din søn?

Ja, desværre.

Er det din søn? spørger de. *Ja.*
Kan du pege på ham?
Hvorfor det?
Er du sød bare at gøre det?

Jeg peger.

Allan peger

Det dér er min søn. Desværre.

Han sku' prøve at bo i det smertehelvede, jeg bor i, som om hele kroppen er forstuvet og så peger han fingre og kan ikke engang se mig i øjnene.

Jamen jeg sagde det som det var:

Jeg ved, han har gjort det

ALLAN bliver defensiv Fordi jeg ved, hvor aggressiv han bliver på det lort - og er du klar over, hvor mange der vidnede?

Syv eller sådan noget. Der var en kvinde, der så ham den aften med sin kæreste:

Ham der? Du er sikker?

Hun var sikker, han havde de samme sko på. Idiot. Hvis man bliver rullet, så skal man altid kigge ned på skoene, gerningsmænd skifter tøj, ikke sko. Ja, så så hendes kæreste ham selvfølgelig også - og en kioskejer, der troede, at han begik røveri den aften og gav ham øllene gratis, og så begyndte han at løbe. Han løb med fem bajere og en enkelt der var åben i hånden - det er der en fjerde fyr, der ser. Med blod på dunjakken. Og så var der et par stykker fra toget, der kan placerer ham på perronen,

hvor han står og snakker med sig selv.

Og så siger han så, da det bliver hans tur i salen: han kan ikke huske noget.

Lone, det kan jeg godt sige dig, en mand i sin bedste alder og så skal jeg sidde og høre på den slags løgn.

Det er det eneste, han kan finde ud af: at lægge ansvaret fra sig.

Det sagde ham anklageren også:

Det er ikke til at fatte, han er din søn. Du virker til at være en ærlig mand.

Jeg har fandme altid sagt, hvad der skulle siges.

Også til Helena.

Er der nogen, der har talt med hende, ved du det?

Hvordan har hun det?

Nå.

Får hun noget at spise eller?

Kan du ikke ringe til nogen?

Okay.

Jeg troede ellers, det var lang tid siden, hun havde set ham, men så hører jeg så derinde, at hun så ham den dag.

Jeg var faktisk lidt i tvivl om hun ville dukke op i retten, men altså/

To sekunder/To sekunder, Lone, der er lige en anden, der ringer.

Kigger på telefonen. Lone siger noget, vi ikke kan høre, men får ham til at tage telefonen op til øret igen

Hva'?

Jeg kender ikke nummeret. Hæng lige på/To sekunder

Kigger på telefonen igen, i tvivl om, hvilken knap, han skal trykke på

Hvordan fanden er det, man gør det her?

Skal jeg bare trykke her?

Trykker

2.

Hallo?

Ja, det er ham.

Hvem er det?

Du skal ikke ringe til mig.

Forstår du, hvad jeg siger til dig? Du skal ikke ringe til det her nummer.

Han lægger på. Sidder et øjeblik. Så genoptager han opkaldet med Lone.

3.

Det var bare en eller anden sælger. De ringer constance, mand.

Jeg gad godt vide, hvor de har de numre fra.

Torben sagde, at der er en eller anden narrøv i Valby, der køber numre og sælger dem videre. Jeg ved fandme ikke, hvad det er for en tid vi lever i.

Kigger på telefonen

Nu gør de det igen.

To sekunder - jeg bliver lige nødt til at tage den her, man ved aldrig om det er noget vigtigt.

Trykker på telefonen

4.

Hallo?

Sagde jeg ikke til dig/

Jeg sagde til dig/

Du skal ikke tale sådan der om min søn.

Det er sgu da ikke min skyld, Kylling. Han skylder også mig penge - og Strandberg penge for den sags skyld. Det bliver ikke sjovt, hvis han støder på nogle af Strandbergs mænd derinde, det kan jeg godt love dig.

Han havde lige mistet sin læreplads hos Torben, hvad ville du have, han skulle gøre? Han skulle bruge pengene.

Nej. Fordi han havde en psykisk syg kæreste derhjemme, der på-stod at hans mester havde rørt ved hende, så han sagde op og så stod han og manglede lidt til huslejen.

Fordi man tager lidt dope i ny og næ gør ikke en til narkoman. Du drikker sgu da også en bajer eller to, det gør da ikke dig til dranker.

Det skal du overhovedet ikke blande dig i. Han havde brug for pengene.

Luk røven! Margrethe var syg, det har jeg jo sagt. Hun havde brug for hjælp. Hvor mange gange skal jeg sige det?

Og så arver man bare hinandens gæld eller hvad? Det kan du godt glemme.

Helena, hvad har Helena med det her at gøre?

Er du psykopat?

Det gør du ikke, Kylling.

Hun har sgu da siddet i jeres fucking kolonihave og leget med jeres piger - du kender hende!

Det kunne du ikke finde på. Det kunne du ikke/

Okay. Slap af.

Hvad vil du have jeg skal gøre?

Hvor meget drejer det sig om?

Er du blevet sindssyg! Det kan jeg sgu da ikke skaffe.

Nej, men alligevel - kan vi ikke.. Så skal jeg i hvert fald bruge lidt mere tid.

Okay.

Okay, siger jeg. Jeg har hørt dig. Hvor er du?

Jeg kan nok være der om 30 min. Det ved jeg ikke, det kommer lidt an på toget/

Jeg er vel et sted mellem byen og udkanten/

Det ved jeg ikke lige, jeg synes egentlig der har været marker et godt stykke tid nu/

Jeg snakker ikke udenom, jeg skal nok skaffe dem. Okay?

Okay. Men du rører hende ikke. Jeg skal nok komme med dem.

Trykker igen på skærmen

5.

Hallo?

Nej, det var bare den der sælger igen.

Jaja, den samme. Jeg ved ikke, hvorfor de ringer tilbage. Men de er sindssygt insisterende, det er sådan noget, de lærer.

At hvad har hun sagt?

Har Helena måske gjort noget?

Ved du hvad, jeg orker ikke, at du skal være kommandocentral, så må Helena selv ringe.

Hvad siger hun?

Hun skal ikke begynde at forsvare ham. Hvis hun ville forsvare ham, så kunne hun have været der i dag.

Han har sagt det lige ud:

Du kan ikke hjælpe mig. Jeg ved godt du vil, men hvis jeg skal være helt ærlig, så vil jeg ikke have den. Jeg vil ikke have din hjælp.

Det sagde han.

Slip mig.

Det sagde han. Hvad fanden vil du så have at jeg skal gøre?

Han er for langt ude, jeg synes han er meget langt ude og svømme og jeg er færdig med at ligge der og svømme med ham.

Du ved sgu da godt, hvad han har gjort!

100, Lone. Det gider jeg slet ikke diskutere mere. Det er ikke et spørgsmål om han gjorde det eller ej. Det er ikke det, vi snakker om nu.

Sig til hende, at så må hun selv ringe, hvis hun har et problem.

Hvis Helena har noget, hun vil sige, så må hun sige det til mig

selv.

Han lægger på. Kigger på vablen igen og begynder at presse. Så ringer han op igen.

6.

Ja, goddag. Du taler med Allan. Ja, netop. Nu skal du høre, jeg har været kunde hos jer i hvor mange år - kan du også se det på din skærm?

Nej, jeg vil tro en rundt regnet 30 år. Minimum. Minimum 30 år har jeg været kunde hos jer og nu står jeg simpelthen i den penible situation, at jeg meget gerne vil låne 23.000.

Hva'?

Ja, låne.

Jeg venter.

Kort pause

Ja, det er rigtigt. Men nu skal du høre: det er utrolig presserende, at jeg får de penge.

Låner - låner de penge.

Kan det ikke bare være et godkendt overtræk så?

Men det, du skal tage højde for i det tilfælde, er, at dengang der havde jeg dankort. Hvis du lige tjekker efter - og jeg venter gerne - så kan du se, at siden jeg fik mastercard debit, der har jeg ikke haft overtræk på noget tidspunkt. Pengene er gået ind til tiden, alle regninger betalt, og jeg har utrolig meget brug for det lille lån.

Vi har haft en mindre vandskade.

Jo, jo jeg er forsikret, men det tager lidt tid før de penge går igennem.

Et rør der sprang, utrolig uheldigt, det er det virkelig, især - især - når man bor i et lejlighedskompleks, hvor det ikke bare rammer en selv, men anden og første etage med.

Okay - og-og-og hvor lang tid, tror du, det vil tage?

Allan sænker stemmen.

Ja, okay. Er det muligt at få dem med det samme og så kan jeg så sende de papirer bagefter? Det er simpelthen fordi jeg har dem ikke lige her og jeg står med vvs'eren lige nu.

Nej, han sender desværre ikke faktura ud. Det er kontant.

Nej nej, det er ikke sort - men han har bare ikke et faktura-system oppe at køre endnu, næsten lige startet.

Men nu er det jo ham, jeg har hyret, så jeg kan desværre ikke finde en anden.

Okay. Øhm.. Hmm hm hm, lad mig lige tænke. Tror du, ville det være muligt alligevel?

Nej, okay.

Ja. Men hvis du tjekker, så har jeg ikke haft overtræk/

Det er umuligt/

Jeg kan jo ikke trække over for helvede.
Undskyld.

Ja. Jeg kan godt ringe tilbage. Hvornår?

I MORGEN? Det er for sent. Der må da være noget, I kan gøre?

Jeg har været kunde hos jer i 30 år, der må da være en slags særregler eller hvad ved jeg, man kan benytte sig af, hvis man har det?

Okay.

Jamen ja. Jeg finder på noget.

Han lægger på. Skal lige til at ringe et nummer op, da telefonen ringer. Han kigger på nummeret. Trækker lidt ud. Så tager han den. Den her gang er han hidsig.

7.

Hvad fanden er det, du går og siger til Lone?

Hvordan kan det nogensinde være min skyld?

Ja, jeg ved sgu da godt, han er min søn! Men derfor skal jeg da for helvede stadig fortælle sandheden eller skal vi bare alle sammen rende rundt og lyve? Så fungerer systemet jo rigtig fint, hvis vi gør det. Så får alle psykopater bare frit spil.

Når de beder mig tale, så taler jeg.

Og de lytter.

Som om det er min skyld, at han tror, han er "Hævneren fra El Paso" fortryder med det samme - ikke noget.

Du har nævnt det fem gange, tror du jeg er stolt af det? Nej, vel. Så lad være med at nævn det hele tiden.

Hvordan skulle én episode for et år siden nogensinde være grunden til noget i dag?

Fordi jeg mistede mit temperament en enkelt gang, seriøst, du skal til at tage dig sammen.

Jeg er vel for helvede også bare et menneske/

Jeg har sgu aldrig taget skade af det og jeg skal love dig for, at jeg fik min del.

/Men det er jo også det jeg siger: det skete én gang

Ved du overhovedet hvad der skete, hva'? Du har det kun fra hans mund

Vidste du for eksempel godt, at han havde lånt penge af Kylling?

Nej, vel? For sådan noget siger han jo ikke til dig.

Kylling ringer til mig og vi har det allerede træls dér på grund af hans opførsel over for Lone - og det ved han godt - og så går han fandme bag min ryg - vel og mærke EFTER at jeg har lånt ham penge og spørger Kylling om penge. Han ved hvordan jeg har det med Kylling på det tidspunkt, og så ringer han og spørger Kylling om penge. Jeg har kræftedeme lige overført! Og så tager jeg hen til der, hvor jeg tror han er, for på det tidspunkt har han jo allerede sagt sin læreplads hos Torben op, så jeg ved jo ikke hvor fanden han render rundt og opholder sig, og så ligger han i en eller anden koger i en eller anden trappeopgang og da han ser mig, så griner han bare - og ja, så mister jeg fatningen. Og jeg er ikke stolt af det, nej, men han sidder og griner mig op i mit åbne ansigt og har lige brugt alle de fucking penge han kunne have brugt på at købe sig selv et måltid eller ladet være med at låne til at starte med, og så mister jeg den.

Så slemt var det ikke.

Jeg tog fat i ham og kom til at gøre noget ved hans arm, så den brækkede. Det var det. Det var ikke med vilje, men han begyndte at græde og skabe sig og så slap jeg ham bare og gav ham en på siden og det var det.

Det var det!

Han græd bare, han skubbede ikke engang igen.

Så at jeg gav ham en lussing bliver til at han gemmer en kniv i sokken? Ja og du gik også fra mig og så han kan nok hellere ikke elske igen. Du skal lade være med at se de der åndssvage programmer.

Skal vi nu også grave det frem? Han havde sgu da nok røget den joint alligevel

Misbrug? Du er jo idiot. Jeg blev kørt ned af en fucking gaffeltruck, og ja: det tog jeg medicin for. Det er sgu da ikke misbrug. Men hvis det er sådan vi leger, hvem var det så der kørte ham hen for at hente stofferne? Hva'?

Den aften, han gjorde det - hvem var det, der kørte ham hen for at få de stoffer, han trippede på?

Sjovt fordi han ville gerne se mig selvom jeg ikke legede chauffør.

Ved du hvad? Tag dig sammen mand, det er der fandme for få, der har sagt til ham, tag dig sammen.

Ja, fordi jeg var syg på grund af arbejdsskaden, sgu da ikke fordi jeg bare stoppede med at arbejde!

DET ER SGU DA DERFOR JEG BEGYNDTE AT TAGE MORFIN. Lytter du overhovedet til, hvad jeg siger? Du blander tingene sammen!

I det mindste har jeg ikke ligget og kørt pendulfart for at han kunne mødes med den og den stodder og købe det og det, han har nok mere haft brug for en mor

Der bliver lagt på

Helena?

Han sidder lidt. Så springer han vablen og tager telefonen igen.

8.

Ja hej, det er mig. Nu skal du høre:

Jeg har lige snakket med banken og det kan være, måske, at de kan hjælpe mig med et lille lån, men der vil lige gå et par dage før de kan overføre pengene.

Kylling, du ved sgu da, hvordan det fungerer - man kan ikke bare bede om penge og så er de der med det samme.

Det er en bank. Man skal sende alt mulig ind - lønpapirer, hvad ved jeg, og det skal jeg lige finde frem.

Det har jeg sgu da ikke med - jeg er på vej fra København - jeg har da ikke lige taget lønsedler/

Nej, jeg har ikke computer med.

/Nej nej nej nej, det skal du ikke gøre. Det må du ikke gøre, Kylling, hvorfor ville du gøre det?

Hvor er du?

I har sgu da altid haft det sjovt! I har været til jeg ved ikke hvor mange familiefester sammen, det er ikke Helenas skyld.

Ja. Ja okay. Jeg finder på noget. Hej.

Han lægger på og hans telefon ringer igen med det samme

9.

Hallo?

Nu begynder du ikke også.

Ej, men jeg gider da ikke sidde og høre på, at hun kalder mig det der.

Jamen jeg kan jo ikke bare sidde på min flade og nægte at komme når nu de kalder mig ind. Selv forsvaret siger, at han var der. Er det derfor, at hun vil have, at vi skal igennem hele mit livs-cv af fuck-ups? Fordi jeg vidnede?

Hvorfor han gjorde det? Jamen det har jeg jo sagt: jeg ved, hvor ansvarsløs han bliver af de der stoffer, jeg har set, hvad han er i stand til når han har taget noget og han var jo over-bevist om, at Torben… tager sig selv i at sige noget, han for-

tryder Ikke noget.

Ikke noget, siger jeg. Jeg ved bare, at han var helt væk og når han var derude og flyve, så blev han en orkan.

Har du siddet lidt med ham?

Obelix.

Du skal altså sidde lidt med ham, Lone, ellers er det synd, synes jeg.

Han falder lidt ned. Stemningen letter lidt.

Sidder lige og kigger gennem sæderne, det er sgu egentlig meget sjovt, det der med, at man kun kan se fødderne på folk, hvem er det, ik'? Ja, hvis folk kigger herhen så ser de kun vablen - den er godt nok ulækker, den siver ned af hælen nu, så ved jeg ikke, hvem de tror, jeg er. Pochahontas eller hvad er det han hedder. Ja, men det var lige det navn, jeg kunne komme på - jeg

tænker egentlig på ham der, hvad fanden hedder han… ham der med puklen, hvad fanden er det nu -

Kvasimodo, ja. De tror nok, at jeg er ham.

Okay.

Men du kan godt sige til hende, at hun ikke skal ringe tilbage, hvis hun kun har det dér at fyre af.

Godt. Hej.

Han lægger på. Han sidder lidt. Så ringer han op igen. Den går på telefonsvarer.

10.

Ja, hej. Det er mig.

Jeg havde håbet, at jeg lige kunne nå at fange dig eller at mobilen var tændt.

…

Du kan godt se, at det er lidt svært at forstå, ik'? Jeg sad bare og lyttede derinde, mand, og så slår det mig: imens jeg ligger i min seng, på en springmadras jeg købte sidste sommer, slår du et andet menneske ihjel. Jeg har sagt ordene højt for mig selv hele vejen ind til banegården, men det er som om de ikke trænger ind.

Det er for langt ude.

Imens jeg ligger og ser et program om østarbejdere der rejser til Danmark, imens jeg ligger og kigger på et fucking skjult kamera rettet mod en af bagmændene i Nordsjælland, imens jeg pisser og børster tænder og retter puden til, der går du op af trapperne, op til 2. Sal, døren står åben, du går ind, går direkte hen til ham, og du stikker ham. Du stikker igen og igen og igen og igen og igen. Du ser ikke engang, at dine gummisko er sølet til med blod, og igen, registrerer ikke, at du selv har skåret dig i rusen, lægger ikke mærke til, at et par går forbi dig bagefter og ser at du har blodpletter på kinderne, på dunjakken. Opfatter ikke, at kioskejeren tror, du begår røveri.

Alt det skal jeg sidde og lytte til, som en film i fjerneren, men det er … jeg kan ikke.. det er ikke dig, jeg får ikke billedet af dig når jeg lukker øjnene, det er ikke dig, der kører på den lille film dér, men så igen… jeg ved ikke... jeg ved ikke…

Jeg ved ikke, hvad du tænkte på.

Det var Torben, mand. Torben. Og du slagtede ham!

Allan lægger på. Så rejser han sig og går ud på toilettet. Imens ringer telefonen. Allan kommer tilbage. Kigger på telefonen, men ringer ikke op. Telefonen ringer igen. Allan tager den.

11.

Hej igen. Er det dig, der lige har ringet?

Nå okay.

Er det en overskrift?

Hvor stor?

Hvad skriver de?

Ja okay. Det er måske lige at presse den.

Jojo, men altså. Han havde trods alt taget noget, han siger, han ikke kan huske det, du ved.

Nejnej, det siger jeg hellere ikke, men altså .. manden var jo helt nede i et hul..

Hvad skriver de ellers?

"*Usædvanligt* voldeligt" - det ved jeg nu ikke om jeg synes det er. Det sker jo for helvede hele tiden.

At hvad skriver de? Hvorfor fanden skal de blande sig i det?

Som om det er en sejr at udstille andre menneskers ulykke. Hvorfor fanden skal det gøres offentligt på den måde? Det er sgu da privat dét der.

Hvem er ham der? Ham der har skrevet det?

Nå. Vil du ikke lige sende mig hendes navn?

Tak.

<u>Lægger på. Så sidder han lidt. Skal lige til at ringe. Gør det ikke. Så ringer han op.</u>

12.

Leif?

Leif Strandberg?

Ja. Godt. Mit navn er Allan, jeg tror, vi har hilst et par gange gennem min fætter, Kylling, for et par år siden.

Fint, tror jeg, vi snakker ikke så meget i øjeblikket. Men han har det fint, tror jeg.

Ikke noget særligt. Det er bare.. du ved. Noget i familien.

Ja, der var jeg med. Lidt længere hår måske, lidt flere muskler.

Haha.

<u>Pludselig alvorlig.</u>

Jo, det er min søn.

Jeg kommer lige derfra.

Og det ved jeg godt - og de penge skal nok komme retur - det lover/

Det lover jeg.

Nu er det ikke for at forsvare ham, men altså, han var helt væk på det tidspunkt. Havde lige mistet kæresten.

Nej selvfølgelig. Det undskylder det overhovedet ikke, men altså, han fandt hende, og så tror jeg bare det slog klik og han havde brug for et fiks, du ved, hvordan det er. Havde bare brug for at glemme en periode.

Overhovedet ikke, han er idiot, det kan vi hurtigt blive enige om, det var jo derfor, jeg troppede op i dag.

Jaja, det gjorde jeg.

Mod ham/ men ved du hvad, det er faktisk ikke derfor jeg ringer.

Nej, nu skal du hører: jeg står simpelthen i den prekære *situationes*, at jeg faktisk *også* mangler lidt penge.

23.000

Hva'? Nej nej nej, det var slet ikke sådan ment.

Jeg tænkte bare, du skal jo nok få det tilbage, men så kan du bare få det tilbage samlet set. Hele beløbet. Så dækker jeg også hans.

Jeg er simpelthen bare lidt presset, det er lidt presserende og banken er lukket og jeg er god for pengene.

Jamen det er jeg. Jeg har dem bare ikke lige nu. De skal bare lige åbne, banken, så overfører jeg med det samme.

Nej, jeg har nemlig ikke min computer med - / Hvad?

Stille hvad? Altså, jeg har dem.

Okay.

Jamen jeg har en lejlighed. En andel. Men altså, det bliver slet ikke nødvendigt. Slet ikke.

Men hvis alt kommer til alt, selvfølgelig.

Okay?

Jamen i løbet af det næste kvarter eller sådan noget. Er det et problem? Så overfører jeg så snart, jeg kommer hjem.

Det hele.

Med renter.

Okay. Så kommer jeg bare hjem til dig eller hvordan?

På stationen - er det ikke/ved du hvad det passer fint. Fint.

Okay.

Bare på det her nummer.

Super.

Tusind tak. Tusind/

Der bliver lagt på. Telefonen ringer igen.

13.

Skal du skælde mig ud igen, Helena? For det er et pissedårligt tidspunkt.

Har du talt med ham?

Hvad sagde han?

Så de er færdige med at votere?

Okay. Det var godt nok hurtigt. Hvad så?

Mm.. Så behandlingsdommen gik ikke igennem?

Nej.

Hvordan lød han?

Okay.

Det synes jeg alligevel var.. Det ved jeg godt, men jeg tror da også anklageren tænkte, at det var højt sat.

Okay.

Så han får behandling i fængslet?

Så det vurderede de alligevel, at han skulle have?

Okay.

Hvad kunne han ellers sige?

At hvad har han sagt?

Ja, han ringede til mig. Det var jo derfor, de havde kaldt mig ind. De har jo telefonlisterne.

Hvorfor fanden er det relevant?

Jeg anede jo ikke, at han ville gøre det, han sagde.

Hvad ville du have, at jeg skulle have gjort? Han ringer klokken syv om aftenen og taler non-stop om en ny fyr, der står nede på Istedgade, indtil han spørger om jeg tager rusmidler

Hvad mener du?

spørger jeg. Spørgsmålet kommer ud af det blå.

Tager du rusmidler? Det giver mening nu. Det hele giver mening nu og jeg ved, hvad jeg skal gøre,

siger han så.

Hvad skal du gøre?

Og så fortæller han, at han sad og stirrede ind i en væg i tre dage og først, der ramte han bunden, men så - så begyndte han at stige, højere, hurtigere. Pludselig løftede skyerne sig og han var en orkan.

Har du nogensinde tænkt over, hvem du er?

Altså, jeg fattede ikke et kvæk.

Og så siger han så:

Jeg ved hvem jeg er og jeg har set det for mig og det giver sig selv og jeg er en orkan og jeg er kommet for at hævne.

Hævne? Hvad skal du hævne?

Jeg vidste sgu da godt, at der var noget, der var ved siden af, men hans stemme lød som den plejede, og sådan, jeg kan ikke engang huske, hvordan den lyder når den ikke er på noget. Ved siden af, jeg ved ikke..

Og så siger jeg så:

Hvad skal du hævne?

Margrethe.

Og jeg prøver at sige til ham, at Margrethe tog sit eget liv og han siger, at Margrethe tog sit eget liv fordi Torben rørte ved hende.

Og så siger jeg:

Det ved du ikke.

Hvordan kan du sige sådan noget?

Fordi Torben ikke er dømt.

Fordi hun ikke sagde noget.

Siger han. Og du ved, sådan blev han ved. Blev ved med at sige, at Torben havde rørt ved hende, men altså - det handlede jo om Margrethe. Jeg sagde, du ved, at jeg var ked af det med Margrethe og sådan og jeg spurgte, hvad han havde taget og hvor han var, og han begyndte bare at snakke om økosystemer og at alt påvirker alt og jeg anede sgu rigtig ikke, hvad han mente.

Jamen altså, jeg sagde til ham, at han ikke bare kan ringe når det passer ham, du ved, vi har sgu også et liv. Det respekterer han overhovedet ikke. Ringer bare når det passer ham. Vi kan ikke altid bare stå der.

Kan vi ikke godt blive enige om, at hun havnede hvor hun gjorde fordi hun var forelsket i en narkoman? Hva', Helena? Ja og så skete der noget, vi ikke ved hvad er og hendes liv var fandeme

ikke en dans på roser, men altså.. hun tog sgu da sit eget liv fordi hun følte sig forrådt

Fordi han hellere ville sidde hele dagen med nålen i armen end at passe sit arbejde og passe sin dame!

Det kan jeg ikke huske, måske.

Måske spurgte han om det, det kan jeg ikke huske, SIGER JEG JO! Han var helt væk, han har da sikker spurgt om jeg kunne hente ham, men det kan ikke blive ved. Jeg anede jo ikke..

Man må kappe båndet på et tidspunkt. Det har de selv sagt. Man skal lære at sige stop. Man må sige stop på et tidspunkt. Ellers lærer de det aldrig. Det ved du også godt.

Ja, jeg lagde på! Og jeg sad i to minutter og så gik jeg ind i stuen igen og tændte fjernsynet og så tog jeg en slurk af min fucking cola!

Det er så nemt for dig at sige - du var der ikke engang i dag - men det er fandme ikke kærlighed at stoppe ham fra at løbe ind i muren - det er kærlighed at lade ham løbe ind i muren, igen og igen indtil han fucking lærer det.

Allan lægger på. Smider telefonen hårdt fra sig. Tager et par piller ud og en pose ud af tasken. Til de andre passagerer, han sidder sammen med:

Cola? Nej okay.

Allan tager piller og en slurk af en cola. Så ringer han.

14.

Hej. Det er ordnet.

Det lige meget, er det ikke, Kylling? Jeg har skaffet dem, det er alt, du behøver at vide. Jeg skal lige hente dem og så kommer jeg ud til dig.

Allan lægger på. Så ringer hans telefon igen. Han kigger på skærmen. Lader den ringe lidt. Endelig tager han den.

15.

Hej Jonas.

Hvor ringer du fra?

Okay.

…

Du skal ik…

Jeg har lige talt med mor.

Ja, hun ringede.

Du skal ikke.. Ro på. Det skal nok, du ved.. Måske er det bedst - nogle gange kører ting bare i ring, hvis vi ikke stopper op og siger "hey! måske skulle vi lige"/ Jeg…

…

Jeg fandt et billede af dig den anden dag, fra du var helt lille.

Du ser lidt overrasket ud på det. Det tror jeg fanden, lidt absurd situation bare at stikke et apparat op i hovedet på dig, du er fandme bare en baby, og så står der alle mulige og råber og skriger, at du skal smile. Det tænker jeg tit over, alle de regler dér: Smil! For det gør vi på kamera. Og så er det et problem, hvis barnet ikke smiler. Du ser bare forvirret ud. Det er fra '87 eller sådan noget, jeg ved ikke om det står på?

Tager et billede frem fra pungen

Jo her: okay '89. Tæt på. Du lignede også dig selv i fem år eller sådan noget, din mor var helt ude at skide fordi: du bliver

født med sådan en kæmpe manke og ligner, jeg ved ikke, vi kaldte dig Sheltie, fordi du lignede et af de der langhårede marsvin ligesom Obelix, indtil du var tre kaldte vi dig Sheltie, og så pludselig - så taber du alt håret.

Jeg aner ikke om det er normalt - det kan være, du kan svare mig på det? Jeg tror sgu ikke det er normalt og så har vi en lille knægt, der pludselig kan tale, men ligner han lige er født. Fandme uhyggeligt. Det er faktisk meget sjovt, så har mor taget dig med i svømmehallen en dag og så står der alle mulige kvinder, splitterravende, og pussenusser og "nåårhh" fordi de tror, du er baby, og så siger du pludselig:

Jeg vil være en mand når jeg bliver stor.

Hold kæft de blev bange. Det gør de nu sikkert stadigvæk.

Det ved jeg godt.

Det behøver du ikke sige, jeg ved det godt.

Det skal du ikke/Jeg havde ikke/ Det troede jeg sgu ikke om Torben, det gjorde jeg ikke. Jeg ved ikke.. Jeg har kendt ham siden jeg var helt lille, du ved, jeg tænkte bare, at man ser den slags ting i mennesker, han var ellers sådan et fint menneske, tog dig ind og alt muligt/jeg ved godt.. men altså…

Jeg var også lidt i tvivl om jeg skulle blive se det hele eller bare komme og få det overstået, du ved, man bliver jo kaldt ind og så skal man jo komme/

Fint. Jeg skulle bare lige være sikker.

Sådan husker jeg det ikke.

Nej, det gør jeg nu ikke. Jeg husker det egentlig som om du troede på Margrethe hele vejen igennem.

100, du gik jo også lidt rundt i dine egne tåger der, det er nok noget arveligt, hukommelse har aldrig været vores stærke side, men jeg kan godt huske det der. Det der er jeg sikker på.

Du troede på hende.

Okay. Men du - vi snakkes lige ved. Ik'? Det skal nok gå.

Okay.

Hej.

Han lægger på. Sidder lidt. Så lægger han fotoet væk og begynder så småt at pakke sine ting sammen. Telefonen ringer.

16.

Hej igen. Jeg er lige på vej ud - jeg skal bare lige mødes med én hurtigt på stationen, så kommer jeg.

Noget gammel gæld. Hvad vil du?

Obelix?

At hvad er han?

Kan du se ham nu? Tror du ikke bare, at han er løbet ind under sengen?

Jamen det er buret. Der er noget galt med det.

Det er *min* skyld. Det skulle jeg lige have fortalt dig.

<u>Allan stiger af toget for at mødes med Leif Strandberg.</u>

KUN TIL SKUESPILLEREN

ALLANS RIGTIGE TELEFONSAMTALE MED SØNNEN PÅ DRABSNATTEN

JONAS

Tager du rusmidler?

ALLAN

Udover alkohol?

JONAS

Udover morfin?

ALLAN

Ja, jeg tager medicin. For smerterne. Hvorfor spørger du om det?

JONAS

Kender du det ikke?

ALLAN

Hvad kender jeg?

JONAS

The High.

ALLAN

The High?

JONAS

Det giver mening nu. Det hele giver mening nu og jeg ved, hvad jeg skal gøre

ALLAN

Hvad skal du gøre?

JONAS

Jeg sad og stirrede ind i en væg i tre dage og først, der ramte jeg bunden, hårdt, men så - så begyndte jeg at stige, højere, hurtigere. Pludselig løftede skyerne sig og jeg var en orkan. Jeg kan lugte igen. Har du nogensinde tænkt over, hvem du er?

ALLAN

Hvad snakker du om?

JONAS

Hvem du er. Hvem det var meningen du skulle være. Ligesom jeg er en orkan.

ALLAN

Nej, det har jeg ikke sådan rigtigt. Altså jeg tænker da nogle gange over, hvordan nogle opfatter mig, du ved.

JONAS

Jeg ved, hvem jeg er. Jeg har set det for mig. Det giver sig selv. Jeg er en orkan og jeg er kommet for at hævne.

ALLAN

Hævne? Hvad skal du hævne?

JONAS

Margrethe.

ALLAN

Margrethe tog sit eget liv.

JONAS

Margrethe tog sit eget liv fordi han rørte ved hende.

ALLAN

Det ved du ikke.

JONAS

Hvordan kan du sige sådan noget?

ALLAN

Han er ikke dømt.

JONAS

Fordi hun ikke sagde noget.

ALLAN

Jeg er ked af det med Margrethe.

JONAS

Du ringede ikke

ALLAN

Ringede ikke hvornår?

JONAS

Det er også lige meget, jeg er videre, jeg var helt nede, men det er jeg ikke mere, jeg ved, hvad der skal gøres.

ALLAN

Har du taget noget?

JONAS

Hvorfor spørger du om det?

ALLAN

Hvor er du henne?

JONAS

Hun var så ung

ALLAN

Er du sammen med nogen?

JONAS

Margrethe. Hun var så ung, vi havde et helt liv, og og og så blid. Det var ham.

ALLAN

Hvem?

JONAS

Hun sprang på grund af ham/ jeg tænker tit på økosystemet.. at alle har et forhold til alle, at alles handlinger påvirker alle, vi påvirker hele økosystemet og hele økosystemet påvirker os, så når nogle dyr æder nogle andre dyr/

ALLAN

/Hun havnede hvor hun gjorde fordi hun var forelsket i en narkoman.

JONAS

Hvorfor siger du sådan noget? Hva'?

ALLAN

Fordi jeg er så pissetræt af de her samtaler, du kan ikke bare ringe når det passer dig

JONAS

Lige når jeg var kommet op igen, lige når jeg er blevet lykke-
lig

ALLAN

Så nu er du lykkelig?

JONAS

Lykkelig, ja!, fundet lykken, det kender du nok ikke

ALLAN

Nej, det gør jeg ikke. Og ved du hvorfor?

JONAS

og så skal du sige sådan noget

ALLAN

Og ved du hvorfor?

JONAS

sige sådan noget der får mig helt ned igen

ALLAN

Fordi du ligger og ringer til mig uafbrudt, hvad fanden vil du
have, at jeg skal gøre?

JONAS

Det gør så ondt, far

ALLAN

Du lyder kræftedme som om du er seks år gammel

JONAS

Hun skulle være lige her ved mig, men han tog hende fra mig

ALLAN

Margrethe tog sit eget liv fordi du ikke var til at regne med. Du er ikke til at regne med

JONAS

Jo jeg er

ALLAN

Hun tog sit eget liv fordi hun følte sig forrådt.

JONAS

Af ham!

ALLAN

Af dig!

JONAS

Jeg sagde op!

ALLAN

Fordi du ikke gad arbejde - ikke på grund af, hvad Torben gjorde ved Margrethe. Fordi du hellere ville sidde hele dagen med en nål i armen end at passe dit arbejde og passe din dame.

JONAS

Kommer du ikke og henter mig? Far? Kommer du ikke og henter mig? Vil du ikke komme og hente mig?

ALLAN

Det passer ikke lige nu

JONAS

Jeg ved ikke, hvad jeg kan finde på

ALLAN

Jeg har ikke tid til det her lige nu. Så må du ringe når du ikke er så væk.

Allan lægger på

FODNOTER

Enkelte replikker er inspireret af dokumentar-serien DØMT TIL BEHANDLING, 1997

Margrethe og Helena er navne inspireret af FAUST I & II af Goethe.